

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๒

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ประกาศใช้เป็นฉบับแรก เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนากิจการอุตสาหกรรม มีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหลายชนิดที่ผลิตขึ้นได้ภายในประเทศ แต่ยังมีได้มีการกำหนดมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นที่น่าพอใจและเหมาะสม จึงสมควรมีการตรากฎหมายขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม ต่อมาได้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ขึ้นอีกจำนวน ๖ ครั้ง คือพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายที่ได้ประกาศใช้เป็นฉบับล่าสุดและบังคับใช้จนปัจจุบันเพื่อเป็นการลดขั้นตอน ลดระยะเวลาการดำเนินการ และทำให้กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีความสะดวก รวดเร็ว และชัดเจนยิ่งขึ้น

ทั้งนี้สาระสำคัญของพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ทั้ง ๘ ฉบับ มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๑ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑ หน้า ๑๐๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนากิจการอุตสาหกรรม มีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหลายชนิดที่ผลิตขึ้นได้ภายในประเทศ แต่ยังมีได้มีการกำหนดมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นที่น่าพอใจและเหมาะสม ทำให้มีการแข่งขันกันลดราคา โดยทำคุณภาพให้ต่ำลง เป็นเหตุให้ประชาชนขาดความนิยมเชื่อถือ นอกจากนี้ยังอาจเกิดอันตรายแก่ประชาชน และก่อให้เกิดความไม่มั่นคงในการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ จึงเป็นการสมควรตรากฎหมายฉบับนี้กำหนดมาตรฐานเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของประเทศ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. นิยมคำศัพท์ต่าง ๆ คือ “มาตรฐาน” “สำนักงาน” “คณะกรรมการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี”

๒. ให้มีการจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้น รวมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน รัฐมนตรี และคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อให้มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานแล้วจะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ โดยการขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๔. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต

๕. กล่าวถึงการสั่งพักใบอนุญาต การสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

๖. กล่าวถึงการกำหนดโทษแก่ผู้รับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด

๒. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๔๑ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๒๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงอุตสาหกรรม สมควรให้มีเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานดังกล่าว และสมควรแก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

“มาตรา ๔ ทวิ ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม”

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการพลังงาน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ”

๓. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๗๔ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมซึ่งประกาศใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๑ ยังไม่มีบทบัญญัติที่ให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ เฉพาะ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว ทำให้กฎหมาย เครื่องครัดเกินไปและก่อให้เกิดผลเสียในบางกรณี สมควรมีบทบัญญัติยอมให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวได้เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะคราวและปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (๑) (๒) และ (๓) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบขอใช้เครื่องหมาย การตรวจสอบและควบคุม การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจรัฐมนตรีในการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยให้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๓. ให้เพิ่มความเป็น (๔ ทวิ) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการทำหรือนำเข้ามาใน ราชอาณาจักร

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตของรัฐมนตรีเพื่อประโยชน์ในการส่งออกผลิตภัณฑ์

๕. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความจำเป็นในการ นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐานก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิตหรือ รับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากรและให้ใช้ความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการห้ามโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และให้ใช้ความ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๘. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจรัฐมนตรีในการสั่งเพิกถอนการอนุญาตเป็นมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแจ้งหนังสือของผู้ถูกสั่งพักใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต หรือเพิกถอนการอนุญาตทราบ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๑๐. ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๑๑. ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพ และให้ใช้ความตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๑๒. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการระวางโทษผู้ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนดเป็นมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

๔. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๒๐๖ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่และของคณะกรรมการและในเรื่องที่เกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานยังไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ปัจจุบัน และอัตราโทษสำหรับการกระทำผิดบางมาตราก็ต่ำเกินไปไม่ได้สัดส่วนกัน และยังขาดบทบัญญัติลงโทษผู้แทนนิติบุคคลกรณีที่นิติบุคคลกระทำผิดกับบทบัญญัติเปรียบเทียบกับคดีด้วย นอกจากนี้ยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตไว้ด้วยทำให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมายกันเป็นจำนวนมากกับยังขาดบทบัญญัติที่จำเป็นอีกบางประการในการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ปัจจุบันและเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและควบคุมการผลิตสินค้าให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็น

เรื่องเกี่ยวกับอำนาจรัฐมนตรีในการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจรัฐมนตรีในการแต่งตั้งบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ใช้ความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๔. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต เป็นมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสิ้นอายุของใบอนุญาต และให้ใช้ความตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจคณะกรรมการในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต และให้ใช้ความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามหน้าที่ และให้ใช้ความตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจคณะกรรมการผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้

๙. ให้เพิ่มความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง เป็นมาตรา ๔๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการระวางโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนดในการทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและให้ใช้ความตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการระวางโทษจำคุกผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการระวางโทษจำคุกผู้ขัดขวางพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๑๕. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการระวางโทษจำคุกผู้ไม่ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการสั่งตามมาตรา ๔๖ เป็นมาตรา ๕๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการระวางโทษผู้ไม่อำนวยความสะดวก ไม่ช่วยเหลือหรือไม่ให้คำชี้แจงแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๑๗. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับกรณีที่ดินบุคคลกระทำความผิด เป็นมาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๗ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

๕. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๕ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๕ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ กำหนดหลักเกณฑ์ในการโอนใบอนุญาตมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าจะกระทำต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งการพิจารณาของคณะกรรมการไม่มีกำหนดเวลาบังคับไว้ว่าจะใช้เวลานานเพียงใดก่อให้เกิดความล่าช้า นอกจากนี้ในกรณีที่มีการโอนโรงงานผลิตสินค้าที่อยู่ในมาตรฐานบังคับ ผู้รับโอนโรงงานไม่สามารถผลิตสินค้าในระหว่างที่คณะกรรมการพิจารณาคำขอโอนใบอนุญาตยังผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจได้รับความเดือดร้อนและเสียหายเพราะไม่สามารถผลิตสินค้าได้ ดังนั้น เพื่อให้ผู้รับโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสามารถประกอบกิจการผลิตสินค้าได้ทันทีและมีความต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก เกิดความคล่องตัวและรวดเร็ว เป็นผลดีต่อผู้ประกอบการและเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และรับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องการแสดงผลหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการโอนใบอนุญาต โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

๖. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๓ ก วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ หน้า ๓๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยังไม่ครอบคลุมถึงอำนาจทำความตกลงกับต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบและรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบเกี่ยวกับมาตรฐานในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับสมควรลดขั้นตอนการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามมาตรฐานในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเร่งรัดการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ทันต่อสภาพสังคมที่มีการแข่งขันและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตลอดจนปรับปรุงขั้นตอนในการส่งออกจากระบบอนุญาตเป็นระบบแจ้งซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เนื่องจากการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้าอยู่แล้ว นอกจากนี้ อัตราโทษสำหรับความผิดบางประการและอัตราค่าธรรมเนียมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม รวมทั้งการมอบอำนาจของรัฐมนตรียังไม่มีความชัดเจน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ “(๒/๑) ทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบหรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ จัตวา” (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ กำหนดให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือเป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อเสนอคณะกรรมการว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือวัดคุณภาพตามตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๔๔ (๑) เฉพาะผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ แล้วแต่กรณี ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือวัดคุณภาพวรรคหนึ่ง ให้เรียกเก็บจากผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี” (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๘ ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา ๑๙ เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘ แล้วให้สำนักงานนำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ต่อไป” (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๐ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว รัฐมนตรีจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราว ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ มาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ และการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด” (มาตรา ๖)

๕. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ตริ มาตรา ๒๐ จัตวา และมาตรา ๒๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (มาตรา ๗)

“มาตรา ๒๐ ตริ เมื่อมีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก ให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน แจ้งต่อสำนักงานก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

มาตรา ๒๐ จัตวา ในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้ากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ จึงจะนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ สำนักงานอาจทำความตกลงกับหน่วยงานของต่างประเทศเกี่ยวกับการให้การรับรองการตรวจสอบ หรือรับรองผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ไม่ว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าหน่วยงานของต่างประเทศนั้นจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม

มาตรา ๒๐ เบญจ การตรวจสอบหรือรับรองเกี่ยวกับมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะประกาศยอมรับมาตรฐานหรือการตรวจสอบหรือรับรองที่กำหนดขึ้นหรือดำเนินการโดยหน่วยงานอื่น หรือมอบหมายหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรองหรือกระทำการใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบหรือรับรองก็ได้ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศหรือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนก็ตาม ทั้งนี้ โดยประกาศมาตรฐาน รายชื่อของหน่วยงานที่ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรอง ชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หองปฏิบัติการ และขอบเขตของการตรวจสอบหรือรับรองที่เกี่ยวข้องในราชกิจจานุเบกษา”

๖. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ตีรี้ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ “มาตรา ๒๑ ตีรี้ การอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวี หรือมาตรา ๒๑ ทวี รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตแทนได้” (มาตรา ๘)

๗. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ “ในกรณีที่มีการแจ้งเพื่อทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ ตีรี้ ให้ผู้แจ้งแสดงเครื่องหมายหรือข้อความว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกตามที่คณะกรรมการกำหนดก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิต” (มาตรา ๙)

๑๐. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ “มาตรา ๓๖/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยรู้หรืออยู่ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ห้าขึ้นเพื่อการส่งออกตามมาตรา ๒๐ ตีรี้ เว้นแต่เป็นการจำหน่ายเพื่อการส่งออก” (มาตรา ๑๐)

๑๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙ ตีรี้ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ “มาตรา ๓๙ ตีรี้ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๐ ตีรี้ เมื่อปรากฏว่าผู้แจ้งไม่ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ห้าขึ้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ หรือส่งออกแล้วแต่ถูกส่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสี่ หรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ตีรี้” (มาตรา ๑๑)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๔๑ คำสั่งตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙ ทวี หรือมาตรา ๓๙ ตีรี้ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนใบรับแจ้งทราบในกรณีที่ไม่พบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้ปิดหนังสือไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หนังสืออนุญาต หรือใบรับแจ้งแล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือ” (มาตรา ๑๒)

๑๓. ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า (ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวี มาตรา ๒๐ ตีรี้ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวี มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง (ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวี วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตีรี้ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวี วรรคสอง (ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕ หรือ (ง) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ตีรี้” (มาตรา ๑๓)

๑๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ “(๒/๑) ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ถูกเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ตีรี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้สิ้นสภาพได้” (มาตรา ๑๔)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘ ทวี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุก

ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้แจ้ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๒๐ ตริ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง แล้วแต่กรณี หรือไม่ ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสองหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (มาตรา ๑๕)

๑๖. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ “มาตรา ๔๘ ตริ ผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือการตรวจสอบ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เติม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วย ประการใดในรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สอง แสนบาทถึงสองล้านบาท” (มาตรา ๑๖)

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง ล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (มาตรา ๑๗)

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (มาตรา ๑๘)

๑๙. ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ (มาตรา ๑๙)

๒๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่เป็นผู้รับ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (๒) ในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (มาตรา ๒๐)

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๖/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” (มาตรา ๒๑)

๒๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๗ ตริ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา” (มาตรา ๒๒)

๒๓. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

๒๔. บรรดาประกาศที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ (มาตรา ๒๔)

๒๕. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

๒๖. บรรดาประกาศที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ (มาตรา ๒๔)

๗. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๒ ก วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ หน้า ๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกไปอนุญาตและการอนุญาต การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตและการอนุญาตตามกฎหมายเสียใหม่ รวมทั้งอำนาจในการกำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐาน การกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติและขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งสมควรกำหนดเวลาสำหรับการชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อให้ครอบคลุมการดำเนินการตามกฎหมาย และกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เลขาธิการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

๒. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๑) ตรวจสอบการขอใช้เครื่องหมายมาตรฐานตามมาตรา ๑๖ การขออนุญาตทำและนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๑ ทวิ”

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔ ทวิ ให้เลขาธิการมีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุมและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงาน”

๔. มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ”

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) พิจารณากำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานเพื่อเสนอรัฐมนตรี โดยอาจกำหนดให้ใช้หรืออ้างอิงมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นอาจกำหนดให้ใช้หรืออ้างอิงมาตรฐานดังกล่าวที่เป็นเอกสารภาษาต่างประเทศได้ (๒) พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศตามมาตรา ๒๐ ทวิ และมาตรา ๒๑ ทวิ (๓) คัดเลือกบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการวิชาการ (๔) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้”

๖. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๓ รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการเสนอตามมาตรา ๘ (๓) เป็นคณะกรรมการวิชาการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ”

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรม รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใด ๆ โดยอาจกำหนดให้ใช้หรืออ้างอิงมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็น อาจกำหนดให้ใช้หรืออ้างอิงมาตรฐานดังกล่าวที่เป็นเอกสารภาษาต่างประเทศตามข้อเสนอของคณะกรรมการได้ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๘. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานแล้ว จะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ”

๙. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ”

๑๐. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๐ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนด เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว เลขาธิการจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราว

ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ได้”

๑๑. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ผู้ใดนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ”

๑๒. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๑ ทวิ เมื่อมีความจำเป็นต้องนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว เลขานุการจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้ใดนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ได้”

๑๓. ให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ ตริ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๔. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๓ ถ้าใบอนุญาตหายหรือชำรุดเสียหายมาก ให้ผู้รับใบอนุญาตขอรับใบแทน ใบอนุญาตจากเลขาธิการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบว่าใบอนุญาตหายหรือชำรุดเสียหายมาก”

๑๕. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๔ การย้ายสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ”

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๕ การโอนใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตจากเลขาธิการ เมื่อผู้ขอโอนใบอนุญาตได้ยื่นคำขอโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตแสดงหรือใช้เครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำ หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐาน แล้วแต่กรณี ต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต โดยถือว่าผู้ขอรับโอนเป็นผู้รับใบอนุญาตซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการพิจารณาคำขอโอนใบอนุญาตและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ กรณีที่เลขาธิการพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ถือว่าคำขอโอนใบอนุญาตดังกล่าวได้รับการอนุญาตและเลขาธิการจะต้องออกใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้โดยมิชักช้า การขอโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๕ ทวิ ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑

มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ เลขาธิการจะกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้อย่างก็ได้ (๑) วิธีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน (๒) กำหนดเวลาสำหรับการแสดงเครื่องหมายมาตรฐาน (๓) กำหนดเวลาสำหรับการชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการจะแก้ไขเพิ่มเติมก็ได้”

๑๘. ให้ยกเลิกมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๗ ใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อ (๑) ผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการ (๒) ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ แจ้งขอเลิกแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่อเลขาธิการ (๓) ประกาศหรือพระราชกฤษฎีกากำหนดมาตรฐานใหม่ แก้ไขหรือยกเลิกมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดนั้นมีผลใช้บังคับ ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานใหม่หรือแก้ไขมาตรฐาน ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการตามมาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไข ให้ยื่นคำขออนุญาตได้ก่อนวันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไขมีผลใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบกิจการตามใบอนุญาตเดิมต่อไปได้ตามมาตรฐานเดิมภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไขมีผลใช้บังคับ”

๑๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกประกอบกิจการ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เลขาธิการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ”

๒๐. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แสดงเครื่องหมายมาตรฐานก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกจากสถานที่ผลิตหรือรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร ในกรณีหลังนี้เลขาธิการจะอนุญาตให้ทำภายหลังตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้”

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๗ เลขาธิการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละสามเดือน เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนดตามมาตรา ๒๕ ทวิ”

๒๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เลขาธิการสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นก่อนถึงกำหนดได้ มาตรา ๓๙ เลขาธิการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากกว่าความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในห้าปี”

๒๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๙ ทวิ เลขาธิการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับอนุญาต แล้วแต่กรณี ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ ตรี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๙ ตรี เลขานุการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๐ ตรี เมื่อปรากฏว่าผู้แจ้งไม่ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ทำขึ้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ หรือส่งออกแล้วแต่ถูกส่งกลับเข้ามา ในราชอาณาจักรอีก หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสี่ หรือหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ตามมาตรา ๒๐ ตรี”

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๐ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๗ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๙ ให้เลขานุการมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว ให้ปิด หนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบค่าเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือเตือน”

๒๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๒ การอุทธรณ์คำสั่งของเลขานุการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

๒๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๗ ทวิ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือ ไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของผู้แทนนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการ แทนนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

๒๘. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๗ ตรี แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๗ ตรี บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับ หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เลขานุการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขานุการมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบได้”

๒๙. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกิน อัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้”

๓๐. บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปโดยให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

๓๑. การอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตตามพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่กำหนดสำหรับการ อนุญาตนั้น

๓๒. บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

๓๓. บรรดา กฎกระทรวง และประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๐ ก ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๒๓๖

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีปัญหาและอุปสรรคบางประการทำให้การดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพื่อให้การกำกับดูแล การทำและการนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันมิให้สินค้าที่ด้อยคุณภาพ เข้ามาในประเทศ อันจะเป็นการคุ้มครองประชาชนกิจการอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจของประเทศยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและคณะกรรมการ วิชาการ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีความต่อเนื่อง แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการในการกำหนดมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้มีความกระชับและรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำกับดูแล การทำและการนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ชัดเจนและเหมาะสมกับลักษณะการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและการเปรียบเทียบคดีให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเนื้อหารวม จำนวน ๓๘ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรฐาน” โดยกำหนดให้หมายความรวมถึงข้อกำหนดรายการ อย่างอื่นอันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามที่รัฐมนตรีประกาศหรือตามกฎกระทรวง

๒. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในการตรวจสอบ และควบคุมการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

๒.๑ กำหนดให้ตรวจสอบและควบคุมการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ทำ ตามมาตรา ๒๐ ทวิ หรือที่ได้รับใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๐ ทรี

๒.๒ กำหนดให้ตรวจสอบและควบคุมการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขออนุญาตเข้ามาเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรตามที่กฎกระทรวงกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๑ ทวิ หรือที่ได้รับใบรับแจ้งตามมาตรา ๒๑ ตรี

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจแต่งตั้งผู้ตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้

๔. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ให้มีหน้าที่พิจารณากำหนด แก้ไข และยกเลิกมาตรฐานเพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งพิจารณาเสนอแนะในการออกกฎกระทรวง พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ทำ หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการและปฏิบัติการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งของกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยกำหนดให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี เมื่อครบกำหนดตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

๖. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระของกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยกำหนดให้คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึง ๙๐ วัน และในกรณีที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการดังกล่าว ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นใหม่

๗. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการวิชาการและคณะอนุกรรมการวิชาการ

๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งในกรณีอื่นใด นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของกรรมการวิชาการ

๙. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการในการกำกับดูแลเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานแล้ว จะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก่อนนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นออกจากสถานที่ผลิต โดยการขออนุญาต การตรวจสอบ และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำกับดูแลผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยกำหนดให้คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐาน โดยให้ระบุนับวันเริ่มใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๖๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑๑. กำหนดเพิ่มอำนาจกระทำการของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่หากปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือแก่กิจการอุตสาหกรรม หรือเศรษฐกิจของประเทศ คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวงอาจระบุนับวันเริ่มใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๖๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑๒. กำหนดให้ก่อนมีการออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศทั้งหมดหรือบางส่วน ให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง และให้นำผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นเสนอคณะกรรมการมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อประกอบการพิจารณาก่อนเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงต่อไป

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการในการกำกับดูแลผู้ทำผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยกำหนดให้ผู้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก่อนทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการทำเพื่อการวิจัยและพัฒนาการทำเพื่อทดลองกระบวนการผลิต หรือการทำเป็นตัวอย่างเพื่อการขอรับใบอนุญาต ให้แจ้งต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น

๑๔. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว โดยกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

๑๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างจากมาตรฐานกำหนดเพื่อประโยชน์ในการส่งออก โดยกำหนดให้แจ้งต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก่อนเริ่มทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น

๑๖. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมและตรวจสอบการทำและนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในกรณีที่มีข้อกำหนดของต่างประเทศหรือข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสัญญาระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้า กำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดเป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ ของต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศรายชื่อหน่วยงานที่ดำเนินการตรวจสอบหรือรับรองชนิด และมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมห้องปฏิบัติการ และขอบเขตของการตรวจสอบหรือรับรองที่ได้รับการยอมรับในราชกิจจานุเบกษา

๑๗. กำหนดให้ผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องเป็นไป ตามมาตรฐานเข้ามา เพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และได้รับใบอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก่อนรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร ทั้งนี้ ในกรณีการนำเข้าโดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักร แต่ได้นำเข้ามาเกินจำนวนที่กำหนด จะต้องแจ้งต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก่อนรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร

๑๘. กำหนดให้เมื่อมีความจำเป็นต้องนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดเพื่อใช้ในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวได้

๑๙. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีกฎกระทรวง กำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกป้อนราชอาณาจักร โดยกำหนดให้ผู้นำเข้าแจ้งต่อสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก่อนเริ่มการนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น

๒๐. กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ส่งรายงานเกี่ยวกับการประกอบกิจการต่อเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามแบบ หลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกำหนด

๒๑. กำหนดหลักเกณฑ์การโอนใบอนุญาตกรณีผู้รับใบอนุญาตถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอเพื่อรับโอนใบอนุญาตภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาต ถึงแก่ความตาย หรือภายในระยะเวลาที่ขยายให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลา ที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

๒๒. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะประกอบกิจการตามมาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไข ให้ยื่นคำขออนุญาตได้ก่อนวันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไขมีผลใช้บังคับ โดยให้ประกอบกิจการตามใบอนุญาตเดิมต่อไปภายในระยะเวลาที่เลขาธิการสำนักงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่มาตรฐานใหม่หรือมาตรฐานที่แก้ไข มีผลใช้บังคับ

๒๓. แก้ไขเพิ่มเติมเหตุในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืน ไม่แสดงใบอนุญาตหรือไม่ขอรับใบแทนใบอนุญาต โดยกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละ ๓ เดือน

๒๔. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการยึดหรืออายัด ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐาน และการเรียกบุคคลใด มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐาน

๒๕. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในการสั่งดำเนินการ กับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔ (๓)

๒๖. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ที่ฝ่าฝืนการขออนุญาตการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน กรณีการทำหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้แจ้งการนำเข้า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น และการฝ่าฝืนการทำรายงานการตรวจสอบการทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือ การตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขึ้นทั้งฉบับ หรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใดอันเป็นเท็จ

๒๗. กำหนดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท

๒๘. กำหนดโทษสำหรับความผิดกรณีผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การใช้ใบอนุญาตและการใช้เครื่องหมายมาตรฐาน การทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม่เป็นไปตามมาตรฐาน หรือการนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานเข้ามาในประเทศ การใช้เครื่องหมายมาตรฐาน โดยไม่ได้รับอนุญาต และการเลียน เครื่องหมายมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายมาตรฐาน

๒๙. กำหนดโทษสำหรับความผิดเกี่ยวกับการรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ได้ฝ่าฝืนแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานและการฝ่าฝืนโดยการโฆษณาจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

๓๐. กำหนดโทษสำหรับความผิดเกี่ยวกับการขัดขวางพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๔๔ การไม่ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสั่งตามมาตรา ๔๖ และการฝ่าฝืน การอำนวยความสะดวก ไม่ช่วยเหลือ หรือไม่ให้ความจำเป็นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗

๓๑. กำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๔๘ ตรี ให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมอบหมายหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบ มีอำนาจเปรียบเทียบได้

๓๒. กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับให้คณะกรรมการวิชาการซึ่งดำรงตำแหน่ง อยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

๓๓. กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับให้บรรดาพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดใดต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง กำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชนิดนั้นต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๓๔. กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับให้บรรดา กฎกระทรวงและประกาศที่ออกตาม พระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยังคง ใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ การดำเนินการออกกฎกระทรวงและประกาศดังกล่าว ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามิได้ดำเนินการดังกล่าวให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รายงานเหตุผล ที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

นางสาววรรณัช สว่างแจ้ง / จัดทำ